

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

A R R E S T

**nr. 220.479 van 24 augustus 2012
in de zaak A. 205.964/IX-7779**

In zake : Ludo CLAESSWINNEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Peter Crispyn
kantoor houdend te 9030 Mariakerke
Mazestraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister
van Binnenlandse Zaken
die woonplaats kiest bij
de federale politie DGS/DSJ
gevestigd te 1050 Brussel
Fritz Toussaintstraat 8

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 9 augustus 2012, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de beslissing van 3 augustus 2012 van de minister van Binnenlandse Zaken waarbij Ludo Claesswinnen bij ordemaatregel voorlopig wordt geschorst voor een periode van vier maanden met inhouding van 5% van zijn maandelijkse brutowedde.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 22 augustus 2012.

Staatsraad Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Peter Crispyn, die verschijnt voor de verzoeker, en adviseurs Ruben Goosens en Kirsten Peeters, die verschijnen voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Joke Goris heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Onderzoek van de vordering

3. Luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de verzoeker

4.1. In eerste instantie beroept de verzoeker zich op een moreel nadeel. Hij betoogt dat de bestreden beslissing een negatief beeld van hem doet ontstaan bij kennissen, verwanten en collega's en de bevolking in het algemeen. Volgens de verzoeker kan hij zich verwachten aan een verlenging van de bestreden

schorsing, en dit tot de gerechtelijke eindbeslissing tussenkomt. Daardoor zullen volgens de verzoeker de negatieve beeldvorming en de aantasting van zijn eer en professionele reputatie een standvastig karakter krijgen en de daarmee samenhangende morele nadelen niet meer bij een latere vernietiging kunnen worden geremedieerd. De verzoeker verwijst voorts naar de volgens hem te verwachten verlenging van de maatregel.

4.2. Daarnaast stelt de verzoeker dat hij een aanzienlijk materieel nadeel lijdt, aangezien de bestreden beslissing de inhouding van wedde oplegt ten belope van 5% van zijn brutowedde. De verzoeker voegt hieraan toe dat hij ook geen vergoedingen en toelagen meer zal ontvangen, waardoor zijn beschikbaar inkomen met meer dan 5% daalt. Gelet op het inkomen van verzoekers echtgenote en de lopende financiële verplichtingen, meent de verzoeker dat zijn gezin - dat één kind telt - net toekomt en dat een aanhoudende inhouding van wedde problematisch dreigt te worden.

Beoordeling

5.1. Een preventieve schorsing berokkent in beginsel, vanwege haar tijdelijk en niet-tuchtrechtelijk karakter, geen moreel nadeel dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest. Het komt aan de verzoeker toe om aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk te maken dat er in zijn geval bijzondere omstandigheden bestaan die erop wijzen dat enkel een schorsing het uiteengezette nadeel kan tegengaan.

Hij brengt evenwel geen concrete elementen aan die het bestaan van de beweerde perceptie bij kennissen en verwanten onderbouwen. Het nadeel is aldus te hypothetisch om als moeilijk te herstellen en ernstig te worden beschouwd.

Het is bovendien niet zeker dat de maatregel wordt verlengd; daartoe is een nieuwe beslissing vereist. Het beweerde nadeel dat de bestreden

ordemaatregel een standvastig karakter zou krijgen, is louter hypothetisch en onrechtstreeks.

De verzoeker voert derhalve geen bijzondere omstandigheden aan die doen besluiten dat hij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een ernstig moreel nadeel lijdt dat na een eventueel vernietigingsarrest niet of moeilijk zal kunnen worden hersteld.

5.2. Een louter financieel nadeel dat berekenbaar is kan volledig hersteld worden na een vernietigingsarrest. De verzoeker legt geen bijzondere gegevens voor waaruit blijkt dat zulks te dezen niet het geval is.

De verzoeker betoogt dat zijn beschikbaar inkomen met meer dan 5% daalt, nu hij door zijn stand van non-activiteit ook geen inconveniënten ontvangt. Dat de verzoeker tijdens de periode van voorlopige schorsing bijvoorbeeld geen telefoonvergoeding, noch een vergoeding voor het onderhoud van zijn uniform krijgt, is evenwel slechts als normaal te beschouwen aangezien de verzoeker wegens zijn non-activiteit evenmin de kosten maakt waaraan dergelijke vergoedingen bedoelen tegemoet te komen; het verlies van de genoemde vergoedingen kan dan ook niet worden gezien als een bijzonder gegeven dat het financiële nadeel dat de verzoeker van het bestreden besluit ondergaat, dermate wijzigd dat het een schorsing van tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing rechtvaardigt.

Voorts maakt de verzoeker niet op een geloofwaardige wijze aannemelijk dat het financieel zo zwaar moet vallen, dat hij voor de duur van de preventieve schorsing en dus gedurende ten hoogste vier maanden zijn spaarreserve moet aanspreken en dat hij hierdoor een ernstig en moeilijk te herstellen financieel nadeel ondergaat.

5.3. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is thans niet aangetoond.

Er is derhalve niet voldaan aan ten minste één van de cumulatieve grondvoorwaarden voor het bevelen van de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 augustus 2012, door de Raad van State, XIIe vakantiekamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Eric Brewaeys